

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۵ اکتوبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

نگذاریم همسایه ما از گرسنگی بمیرد!

آن کودکانی که در غرب کابل جان داده‌اند، حتماً همسایه در به دیوار داشته‌اند. احتمالاً در میان آشناهای نزدیک یا دورشان (همان‌هایی که اینان را با نام می‌شناخته‌اند و بعد از مرگشان بیشتر اندوهگین و شاید شرمسار شده‌اند) کسانی بوده‌اند که برای کاشت موی، کاهش چربی شکم و خرید موبایل برند بودیجه دارند. کمک‌های بشردوستانه هیچ جامعه‌ای را نجات نمی‌دهد و برای رهایی از فقر و جنگ باید کارهای بنیادی‌تر انجام شود. ولی دستگیری و حمایت در نجات افراد هرچند محدود جامعه می‌تواند بسیار مؤثر تمام شود. باید بدانیم که امروز در وضعیت بحرانی نه بلکه بسیار چقرتر از بحرانی و بسیار نگران‌کننده‌تر از آنچه گزارش‌ها و احصائیه‌ها می‌گویند قرار داریم و فقر زمستان امسال تهدید جدی در سراسر افغانستان خواهد بود. اگر هرکس بتواند چند نفری را به سلامت از زمستان پیش‌رو عبور داده به دست بهار و تابستان سال بعد بسپارد، شاهکار کرده است. لازم نیست بسیار دور بروید، گوش به زنگ وضعیت نزدیکان، آشنایان و همسایگان خود باشید. گاهی دور دور از کسانی که فکر می‌کنید در معرض خطرند احوال بگیرید. یکجوری آرد و یک پیپ روغن، یا یک خروار چوب شاید برای کسانی از شما به اندازه خط زدن یک تفریح آخر هفته هزینه داشته باشد، ولی برای خانواده‌ای در قندهار، دایکندی، پنجشیر یا جوزجان چند زندگی ارزش دارد و شاید آنانی که زنده می‌مانند هرکدام هشتادسال یا پنجاه سال دیگر زنده بمانند و از بسیار بهارها و تابستان‌های دیگر لذت ببرند.

چند درصد نفوس افغانستان امروز نیز غرق در رفاه‌اند. آنان حداقل اگر از خاله، عمه، و خواهرزاده‌های خود احوال بگیرند رنج چند میلیون افغان کمتر خواهد شد. امسال آیفون تازه نخرید. فرش خانه تان را در هر گوشه جهان اگر هستید بدل نکنید. اگر توانستید لباس زمستانی برند نخرید و بخشی از پولی را که صرفه‌جویی می‌شود به نزدیکان نیازمند خود کمک کنید. ما یک ماه قبل در خانه جلسه گرفتیم و گفتیم که در مصرف خوراک، پوشاک و تفریح خود حداکثر احتیاط

را بکنیم. از جمله لباس‌های پارسال و سال‌های قبل خود را امسال استفاده کنیم و تا مجبور نشده‌ایم لباس نو نخریم و چند قرانی را که پس‌انداز می‌توانیم به افغانستان روان کنیم.

برای اهمیت مساعدت‌های این‌چنینی به گذشته خود نگاهی بیندازیم. آیا بارها کسانی دست ما را گرفته از چقری نکشیده اند؟ من اگر حمایت کسانی بیرون از حلقه خانواده‌ام نمی‌بود مکتب خوانده نمی‌توانستم. مکتب رایگان خواندم، چندین سال بسیار حیاتی زندگی‌ام را در لیلیه‌ای که از پول مساعدت‌ها می‌چرخید نان می‌خوردم و درس می‌خواندم. اگر آن کمک‌ها نمی‌بود شاید بی‌سواد می‌ماندم، شاید تفنگ شانه کرده جانی کشته می‌شدم. شما هم اگر به گذشته خود فکر کنید متوجه نقش مساعدت‌ها در زندگی خود خواهید شد. ما همه مدیونیم. دین خود را ادا کنیم.